

CEA DE-A ȘASEA DIRECTIVĂ PRIVIND COMBATEREA SPĂLĂRII BANILOR

Aspecte-cheie pentru profesioniștii contabili

Document informativ

Această publicație reprezintă traducerea unui document publicat inițial de Accountancy Europe în martie 2026, intitulat 6th Anti-Money Laundering Directive: Key Issues for Accountancy Professionals.

Traducerea a fost realizată în întregime sub răspunderea CECCAR. Accountancy Europe nu își asumă nicio responsabilitate pentru conținutul documentului sau pentru acuratețea traducerii. În cazul unor neclarități, cititorul trebuie să consulte versiunea originală în limba engleză, care poate fi descărcată gratuit de pe website-ul Accountancy Europe.

Nu este permisă reproducerea, integrală sau parțială, a documentelor emise de Accountancy Europe în limba originală sau traduse fără a obține acordul prealabil în scris de la Accountancy Europe la info@accountancyeurope.eu.

FACTS.

**COMBATEREA SPĂLĂRII BANILOR
MARTIE 2026**

ASPECTE PRINCIPALE

În mai 2024, UE a adoptat un pachet cuprinzător de reforme în domeniul combaterii spălării banilor (AML). Cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor, alături de Regulamentul privind combaterea spălării banilor și de Regulamentul de instituire a unei noi autorități pentru combaterea spălării banilor, constituie o parte esențială a acestei revizuirii fundamentale.

Contabilii, auditorii și consilierii fiscali joacă un rol esențial în protejarea cetățenilor europeni împotriva spălării banilor și finanțării terorismului. Acest document informativ prezintă cele mai relevante modificări introduse de cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor (6AMLD) pentru profesia contabilă. El vine în continuarea primului nostru [document informativ referitor la Regulamentul privind AML](#).

Deși directiva li se adresează în primul rând statelor membre și supraveghetorilor naționali, aceasta influențează în mod direct modul în care sunt interpretate, aplicate și operaționalizate normele privind AML. El stabilește competențele în materie de supraveghere, responsabilitățile și relația cu entitățile obligate, ceea ce înseamnă că are implicații practice reale în activitatea de zi cu zi pentru contabilii, auditorii și consilierii fiscali.

Înțelegerea acestui mediu de supraveghere în continuă evoluție este esențială pentru conformitate, gestionarea eficientă a riscurilor și pregătirea pentru o supraveghere riguroasă din ce în ce mai coordonată la nivelul Uniunii Europene.

CUPRINS

Introducere	1
Domeniul de aplicare al celei de-a șasea Directive privind combaterea spălării banilor și principalele aspecte pe care pune accentul	1
De ce este această directivă importantă pentru profesioniștii contabili?	1
Calendarul privind aplicarea	2
Evaluările riscurilor	2
Evaluarea riscului la nivelul Uniunii	2
Evaluarea riscului la nivel național	3
Statistici legate de AML/CFT	3
Registrele privind beneficiarii reali	4
Registrele centrale privind beneficiarii reali	4
Accesul autorităților competente, al organismelor de autoreglementare și al entităților obligate	5
Accesul persoanelor cu interes legitim	5
Excepții de la normele de acces la registrele privind beneficiarii reali	5
Unitățile de Informații Financiare	6
Avertismentele către entitățile obligate	6
Feedbackul din partea FIU	6
Confidențialitatea raportării	6
Supravegherea privind combaterea spălării banilor	7
Competențele și resursele supraveghetorilor naționali	7
Furnizarea de informații către entitățile obligate	8
Supravegherea bazată pe risc	8
Colegiile de supraveghere privind AML/CFT din sectorul nefinanciar	9
Înființarea unor colegii de supraveghere privind AML/CFT pentru sectorul nefinanciar	9
Identificarea entităților obligate nefinanciare la nivel transfrontalier și coordonarea între supraveghetori	9
Înființarea colegiilor de supraveghere privind AML/CFT cu participarea unor țări terțe și protecția privilegiului legal	10
Funcțiile și obiectivele colegiilor de supraveghere privind AML/CFT	10
Participarea în colegiile de supraveghere privind AML/CFT	10
Standardele Tehnice de Reglementare și revizuirea periodică a colegiilor de supraveghere privind AML/CFT	11
Supravegherea organismelor de autoreglementare	11
Sanctiunile pecuniare și măsurile administrative	12
Prevederi generale	12
Sanctiunile pecuniare	13

Măsurile administrative.....	13
Publicarea sancțiunilor pecuniare, a măsurilor administrative și a plăților privind sancțiunile periodice	14
Raportarea neregulilor și protecția raportorilor de nereguli	14
Cooperarea și schimbul de informații confidențiale	15
Cooperarea în ceea ce privește auditorii.....	15
Dispoziții privind secretul profesional	15
Schimbul de informații între supraveghetori și cu alte autorități	15

INTRODUCERE

Noul pachet de măsuri privind combaterea spălării banilor (AML) al UE reprezintă un reper important în eforturile continue ale UE de a combate spălarea banilor (ML) și finanțarea terorismului (TF). Acesta este format din trei componente esențiale:

- [Regulamentul privind AML \(AMLR\)](#)
- [Cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor \(6AMLD\)](#) și
- [Regulamentul de instituire a Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor \(AMLA\)](#).

Accountancy Europe publică o serie de documente informative care evidențiază aspectele-cheie ale acestui nou pachet privind AML care sunt relevante pentru profesioniștii contabili, auditori și consilierii fiscali pentru a-și ajuta membrii să se pregătească¹ pentru noua legislație.

Acest document informativ se concentrează asupra principalelor modificări introduse de cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor². El vine în continuarea primului nostru [document informativ referitor la Regulamentul privind AML](#).

DOMENIUL DE APLICARE AL CELEI DE-A ȘASEA DIRECTIVE PRIVIND COMBATEREA SPĂLĂRII BANILOR ȘI PRINCIPALELE ASPECTE PE CARE PUNE ACCENTUL

În timp ce Regulamentul privind AML (AMLR) stabilește obligațiile pentru entitățile obligate din sectorul privat, cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor se concentrează asupra responsabilităților instituționale și organizaționale ale statelor membre și autorităților de supraveghere naționale. Aceasta stabilește **standardele minime privind supravegherea, sancțiunile, cooperarea și schimbul de informații la nivelul UE**. În mod specific, cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor stabilește norme referitoare la:

- măsurile aplicabile în cazul sectoarelor expuse la spălarea banilor (ML) și finanțarea terorismului (TF), la nivel național
- înregistrarea și verificarea conducerii superioare și a beneficiarilor reali ai entităților obligate
- identificarea riscurilor privind ML/TF la nivelul UE și al statelor membre
- crearea informațiilor privind beneficiarii reali, conturile bancare și proprietățile imobiliare și accesul la acestea
- cerințele privind drepturile de rezidență în schimbul unor investiții
- responsabilitățile și atribuțiile Unităților de Informații Financiare (FIU-uri)
- responsabilitățile organismelor de supraveghere a entităților obligate
- cooperarea dintre autoritățile competente și alte autorități ale UE.

DE CE ESTE ACEASTĂ DIRECTIVĂ IMPORTANTĂ PENTRU PROFESIONIȘTII CONTABILI?

Deși cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor li se adresează în primul rând statelor membre, supraveghetorilor naționali și FIU-urilor, aceasta are o **relevanță directă pentru profesia contabilă** și pentru alte entități obligate deoarece implementarea sa determină modul în care normele privind AML precum cele prevăzute în AMLR sunt interpretate și aplicate în practică. [Documentul informativ *Cinci moduri în care cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor îi va afecta pe contabili și pe auditori*](#) al Accountancy Europe oferă o prezentare generală practică a modului în care 6AMLD va influența activitatea de zi cu zi a acestora.

Directiva stabilește cadrul general în baza căruia vor acționa supraveghetorii naționali, inclusiv competențele și responsabilitățile lor, precum și modul în care aceștia interacționează cu entitățile obligate. De exemplu, **supraveghetorii sunt împuterniciți să inspecteze sistemele de conformitate, să analizeze expunerea la risc, să evalueze controalele interne și să aplice sancțiuni**.

¹ A se vedea, de asemenea, documentul Accountancy Europe – [Noile norme privind combaterea spălării banilor ale UE: sfaturi pentru practicienii din domeniul contabilității](#) (2025).

² Prezentul document oferă un rezumat cu un grad mare de complexitate al principalelor prevederi pe care organismele profesionale și practicienii din domeniul contabilității trebuie, ca un minimum, să le cunoască. El nu are scopul de a oferi o prezentare cuprinzătoare și nici nu poate fi utilizat în scopuri de conformitate legală. Cititorii sunt invitați să consulte direct textul legislativ al celei de-a șasea Directive privind combaterea spălării banilor pentru a asigura conformitatea totală.

Aceste sarcini în domeniul supravegherii modelează în mod inevitabil **ceea ce se așteaptă de la contabili atunci când aceștia își îndeplinesc obligațiile în materie de combatere a spălării banilor**, în special în ceea ce privește evaluarea riscului, raportarea și governanța internă. Înțelegerea arhitecturii supravegherii și a așteptărilor instituționale în evoluție la un nivel mai holistic este esențială pentru o conformitate eficientă.

Directiva introduce, de asemenea, **noi prevederi importante referitoare la organismele de autoreglementare**, obligând statele membre să se asigure că aceste organisme fac obiectul supravegherii de către o autoritate publică.

Un aspect important este faptul că directiva instituie **noi structuri de supraveghere pentru rețelele profesionale transfrontaliere**. Supraveghetorii naționali trebuie să înființeze colegii de supraveghere privind AML/CFT atunci când entitățile obligate nefinanciare, precum firmele de consiliere fiscală sau contabilă, își desfășoară activitatea în mai multe state membre. Aceste colegii vor coordona supravegherea, vor facilita schimbul de informații și vor promova aplicarea consecventă a obligațiilor din domeniul AML în întreaga UE. Contabilii care își desfășoară activitatea la nivel internațional sau în cadrul unor regimuri de autorizare naționale speciale trebuie să se aștepte la o **supraveghere mai strictă și la o cooperare mai structurată între autorități**.

O înțelegere clară a peisajului instituțional și privind supravegherea va ajuta entitățile obligate să-și îmbunătățească gradul de pregătire în materie de conformitate și să-și sporească gradul de conștientizare a riscurilor pentru a naviga în mod eficace prin mediul de reglementare din ce în ce mai coordonat. Prin urmare, contabilii trebuie să țină pasul cu evoluția așteptărilor în domeniul supravegherii pentru a gestiona riscurile legate de conformitate, a actualiza politicile interne și a răspunde în mod eficient la interviurile sau inspecțiile privind supravegherea.

CALENDARUL PRIVIND APLICAREA

Cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor a intrat în vigoare la 9 iulie 2024 și se va aplica de la 10 iulie 2027.

Aceasta abrogă și înlocuiește cea de-a patra³ și cea de-a cincea Directivă privind combaterea spălării banilor, reorientând politica în domeniul AML/CFT a UE către eficacitatea instituțională și implementarea consecventă în toate statele membre.

În calitate de directivă, aceasta necesită transpunerea în legislația națională⁴ – în mare parte până la 10 iulie 2027, deși unele prevederi pot avea termene-limită mai devreme sau mai târziu în funcție de articol.

EVALUĂRILE RISCURILOR

EVALUAREA RISCULUI LA NIVELUL UNIUNII⁵

În temeiul celei de-a patra Directive privind combaterea spălării banilor (4AMLD), CE avea obligația de a efectua o evaluare a riscului suprastatal (SNRA) la fiecare doi ani, concentrându-se în special asupra riscurilor legate de spălarea banilor și finanțarea terorismului care afectau piața internă și activitățile transfrontaliere. Aceste evaluări identificau metodele comune utilizate de infractori și semnalau sectoarele sau produsele care erau vulnerabile.

Cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor ridică ștacheta. Aceasta **extinde** considerabil **atât domeniul de aplicare, cât și structura SNRA**. În prezent, Comisia este mandată nu numai să estimeze riscurile privind ML și TF, ci și să evalueze **riscurile de neimplementare și de evitare a sancțiunilor financiare vizate** atât la nivelul UE (supranațional), cât și la nivel național. Aceasta este o completare majoră pentru firme, întrucât respectarea sancțiunilor este tot mai mult legată de controalele privind AML/CFT.

³ Cea de-a patra Directivă privind combaterea spălării banilor (Directiva (UE) 2015/849) este abrogată cu efect de la 10 iulie 2027.

⁴ Statele membre au obligația de a implementa legile, regulamentele și prevederile administrative necesare pentru a se conforma prezentei Directive până la 10 iulie 2027 și de a informa imediat Comisia (articolul 78 din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor).

Cu toate acestea, pentru amendamentele la cea de-a patra Directivă privind combaterea spălării banilor (Directiva (UE) 2015/849), articolul 74, termenul-limită este 10 iulie 2025; pentru articolele 11, 12, 13 și 15, este 10 iulie 2026; iar pentru articolul 18, este 10 iulie 2029. De asemenea, statele membre trebuie să informeze imediat Comisia. Ele trebuie să-i comunice Comisiei principalele legi naționale pe care le adoptă în legătură cu prezenta directivă.

⁵ Pentru mai multe detalii, a se vedea articolul 7 din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor.

În plus, în timp ce 4AMLD impunea un ciclu de raportare bienal, 6AMLD introduce un ciclu mai lung, dar mai stabil de patru ani. Prima SNRA actualizată trebuie să fie întocmită până la 10 iulie 2028 și ulterior la fiecare patru ani, deși Comisia își păstrează flexibilitatea de a publica actualizări interimare dacă este necesar.

O altă schimbare importantă este cu privire la **nivelul de detaliu**. Potrivit celei de-a șasea Directive privind combaterea spălării banilor, SNRA trebuie să analizeze riscurile în funcție de sector, produs, expunerea la risc asociată cu activitățile economice transfrontaliere și țările terțe și trebuie să verifice îndeaproape vulnerabilitățile legate de persoanele juridice și angajamente, inclusiv structurile străine.

În cele din urmă, 6AMLD consolidează modul în care aceste constatări sunt incluse în practică. Statele membre trebuie să desemneze autoritățile competente sau mecanismele care sunt în măsură să coordoneze răspunsul lor la riscurile identificate, să se asigure că evaluările naționale ale riscurilor țin seama de raportul supranațional și să fie pregătite să actualizeze evaluările naționale sau sectoriale în cazul în care sunt identificate noi riscuri.

EVALUAREA RISCULUI LA NIVEL NAȚIONAL⁶

În plus față de evaluarea riscului la nivelul UE menționată mai sus, directiva îi impune, de asemenea, fiecărui stat membru să efectueze și să actualizeze periodic o evaluare națională a riscului pentru a identifica și a trata riscurile legate de ML și TF și riscurile de neimplementare și de evitare a sancțiunilor financiare vizate. Evaluarea trebuie să fie revizuită cel puțin o dată la patru ani, cu revizuiți mai frecvente sau specifice sectorului dacă este necesar.

Fiecare stat membru trebuie să desemneze o autoritate sau să instituie un mecanism pentru a coordona răspunsul său la riscurile privind ML și TF și să informeze Comisia cu privire la acest aspect.

Atunci când efectuează evaluări naționale ale riscului, statele membre trebuie să ia în considerare raportul privind riscul la nivelul Uniunii prezentat în secțiunea anterioară, inclusiv sectoarele, produsele și constatările pe care le acoperă.

Statele membre trebuie să-și utilizeze evaluările naționale ale riscurilor pentru:

- a) îmbunătățirea regimurilor privind AML/CFT, în special prin identificarea domeniilor în care entitățile obligate trebuie să aplice măsuri consolidate
- b) identificarea sectoarelor sau zonelor cu risc privind ML/TF mai mare sau mai mic
- c) evaluarea riscurilor privind ML/TF legate de persoanele juridice și angajamentele interne și străine
- d) prioritizarea resurselor pentru combaterea ML/TF și a evitării sancțiunilor
- e) stabilirea de norme specifice sectorului bazate pe nivelurile de risc
- f) transmiterea promptă a informațiilor relevante privind riscurile către autoritățile și entitățile obligate.

În evaluarea națională a riscului, statele membre trebuie, de asemenea, să-și descrie structura instituțională privind AML/CFT, mecanismele de cooperare și resursele alocate.

STATISTICI LEGATE DE AML/CFT⁷

În fiecare an, statele membre trebuie să-i transmită Comisiei și AMLA datele esențiale privind sistemele lor în domeniul AML/CFT – inclusiv dimensiunea sectorului, rapoartele privind tranzacțiile suspecte (STR-uri), investigațiile, urmărirea penală, condamnările, confiscările, performanța FIU, acțiunile de supraveghere, utilizarea registrului privind beneficiarii reali și al celui privind conturile bancare și modul în care sunt aplicate sancțiunile financiare.

Începând cu luna iulie 2030, CE va publica la fiecare doi ani un raport la nivelul UE, care explică cifrele și le pune la dispoziție online.

⁶ Pentru mai multe detalii, a se vedea articolul 8 din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor.

⁷ Pentru mai multe detalii, a se vedea articolul 9 din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor.

REGISTRELE PRIVIND BENEFICIARIII REALI

REGISTRELE CENTRALE PRIVIND BENEFICIARIII REALI⁸

Directiva le impune statelor membre să se asigure că informațiile privind beneficiarii reali sunt stocate într-un registru central. Aceste informații trebuie să poată fi citite automat și să respecte regulamentele relevante. În conformitate cu normele privind AML anterioare, statele membre țineau deja registre centrale privind beneficiarii reali. Cu toate acestea, standardele de verificare variau, iar registrele erau bazate în principal pe raportarea de către companii și entitățile obligate.

Cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor le conferă entităților responsabile cu registrele centrale⁹ autoritatea de a solicita toate informațiile necesare de la entitățile juridice, administratorii fiduciar și beneficiarii reali pentru a-i identifica și verifica pe beneficiarii reali ai acestor entități. Aceste organisme sunt acum responsabile nu numai cu înregistrarea informațiilor privind beneficiarii reali, ci și cu verificarea acurateții acestora, solicitarea de documente justificative și impunerea de sancțiuni pentru neconformitate. Aceasta reprezintă o schimbare față de cadrul general anterior, care se baza mai mult pe entitățile obligate pentru a valida beneficiarii reali.

Informațiile privind beneficiarii reali includ documentele corporative cum ar fi rezoluțiile consiliului de administrație, procesele-verbale ale ședințelor, acordurile de parteneriat, actele fiduciare și contractele aferente.

În cazul în care nu este identificat niciun beneficiar real, registrul central trebuie să includă:

- a) o declarație care să confirme absența unui beneficiar real sau incapacitatea de a determina un beneficiar real, împreună cu o justificare, și
- b) detaliile aferente tuturor funcționarilor cu funcții de conducere superioară ai entității cu personalitate juridică¹⁰.

Informațiile privind absența unui beneficiar real sau incapacitatea de a determina un beneficiar real trebuie să fie puse la dispoziția autorităților competente, a AMLA pentru analize comune, a organismelor de autoreglementare și a entităților obligate. Cu toate acestea, entitățile obligate pot accesa declarația numai dacă raportează o discrepanță sau demonstrează că au depus eforturi pentru a identifica beneficiarul real, caz în care pot accesa și justificarea.

Până la 10 iulie 2028, Comisia va emite recomandări privind modul în care entitățile responsabile cu registrele centrale trebuie să verifice informațiile privind beneficiarii reali și modul în care entitățile obligate și autoritățile competente trebuie să identifice și să raporteze discrepanțele.

Entitățile responsabile cu registrele centrale trebuie să verifice **dacă informațiile privind beneficiarii reali pe care le dețin se referă la persoane sau entități care fac obiectul unor sancțiuni financiare vizate**. În cazul în care o entitate cu personalitate juridică, controlorul său sau oricare dintre beneficiarii săi reali face obiectul unor astfel de sancțiuni, registrul trebuie să indice în mod clar acest lucru. Informația trebuie să fie vizibilă pentru toți utilizatorii registrului și să fie retrasă doar după ridicarea sancțiunilor.

Entitățile responsabile cu registrele centrale trebuie să ia măsurile adecvate pentru a soluționa discrepanțele raportate din informațiile privind beneficiarii reali în termen de 30 de zile lucrătoare de la notificarea de către o autoritate competentă sau de către o entitate obligată. În cazul în care informațiile pot fi verificate, acestea trebuie să fie corectate. O notă privind discrepanța trebuie să rămână vizibilă în registru până la soluționarea acesteia.

Entitatea responsabilă cu registrul central trebuie să aibă autoritatea, fie direct, fie prin intermediul solicitării adresate unei alte autorități, inclusiv autorităților judiciare, de a efectua verificări, inclusiv inspecții fizice la sediul întreprinderii sau la sediile sociale ale entităților cu personalitate juridică. Aceste verificări sunt menite să stabilească beneficiarul real actual și să verifice faptul că informațiile transmise sunt exacte, adecvate și actualizate. Dreptul său de a verifica aceste informații nu trebuie să fie restricționat, obstrucționat sau exclus.

Entitățile responsabile cu registrele centrale trebuie să poată solicita informațiile necesare de la alte registre, inclusiv din țări terțe.

⁸ Pentru mai multe detalii, a se vedea articolul 10 din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor.

⁹ „Entitate responsabilă cu registrul central” se referă la autoritatea publică desemnată de fiecare stat membru. Acestea funcționează ca autorități de supraveghere și de aplicare a legii pentru informațiile privind beneficiarii reali.

¹⁰ Pentru mai multe detalii, a se vedea articolul 10 alineatul (5) din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor.

Acestea sunt, de asemenea, împuternicite să impună sancțiuni, inclusiv amenzi, pentru nerespectarea repetată a obligației de a furniza informații exacte și actualizate privind beneficiarii reali.

Registrele centrale, interconectate prin intermediul Platformei Centrale Europene, trebuie să păstreze datele privind beneficiarii reali timp de cinci ani de la dizolvarea unei entități cu personalitate juridică sau a unui angajament. Statele membre pot prelungi această perioadă cu până la cinci ani pentru prevenirea infracțiunilor sau urmărirea penală dacă se consideră necesar și adecvat. Datele cu caracter personal trebuie să fie șterse după expirarea perioadei de păstrare.

ACCESUL AUTORITĂȚILOR COMPETENTE, AL ORGANISMELOR DE AUTOREGLEMENTARE ȘI AL ENTITĂȚILOR OBLIGATE¹¹

Autoritățile competente trebuie să aibă acces imediat, direct și liber la registrele centrale interconectate fără a avertiza entitatea cu personalitate juridică în cauză. De asemenea, trebuie să li se acorde accesul organismelor de autoreglementare, autorităților fiscale, autorităților naționale pentru măsuri restrictive ale Uniunii, AMLA, Parchetului European, OLAF, Eurojust și Eurojust.

Statele membre pot alege să le ofere entităților obligate accesul la informațiile privind beneficiarii reali din registrele centrale numai în schimbul unei taxe de recuperare a costurilor, asigurându-se că taxele nu restricționează accesul eficace sau în timp util.

ACCESUL PERSOANELOR CU INTERES LEGITIM¹²

Statele membre trebuie să le acorde accesul la informațiile privind beneficiarii reali persoanelor sau entităților care pot demonstra un interes legitim în prevenirea și combaterea ML și TF. Informațiile includ detalii precum numele beneficiarului real, luna și anul nașterii, naționalitatea, țara de reședință, precum și natura și amploarea interesului generator de beneficii. Accesul trebuie să fie furnizat în principal pe cale electronică, cu formate alternative disponibile dacă este necesar.

În prezent directiva clarifică și definește **categoriile de persoane fizice sau juridice considerate a avea un interes legitim**, de exemplu:

- jurnaliștii și profesioniștii din mass-media care investighează infracțiuni financiare sau economice
- organizațiile societății civile și mediul academic implicate în activități privind AML/CFT
- persoanele sau entitățile care încheie tranzacții cu persoane juridice, încercând să evite expunerea la riscurile de infracțiuni financiare¹³.

Aceste categorii formalizează și clarifică accesul în comparație cu abordarea anterioară, bazată exclusiv pe analiza de la caz la caz, în temeiul celei de-a patra Directive privind combaterea spălării banilor. Modificarea reflectă hotărârea CJUE din 2022, care a reinstabilit dispoziția privind interesul legitim ca urmare a anulării accesului public nerestricționat în temeiul celei de-a cincea Directive privind combaterea spălării banilor.

În plus, statele membre trebuie să le acorde de la caz la caz accesul oricăror alte persoane capabile să demonstreze un interes legitim în prevenirea și combaterea ML și TF.

EXCEPȚII DE LA NORMELE DE ACCES LA REGISTRELE PRIVIND BENEFICIARII REALI¹⁴

Statele membre trebuie să prevadă o derogare de la accesul la toate informațiile privind beneficiarii reali sau la o parte dintre acestea în cazurile excepționale în care prezentarea informațiilor l-ar expune pe beneficiarul real la un risc disproporționat de fraudă, răpire, șantaj, extorcare, hărțuire, violență sau intimidare. O derogare trebuie să se aplice și în cazul în care beneficiarul real este minor sau incapabil din punct de vedere juridic.

Derogările necesită evaluarea de la caz la caz și garantează revizuirea administrativă și judiciară. Statisticile anuale privind derogările trebuie publicate și raportate Comisiei. Acest articol nu li se aplică notarilor, avocaților și altor profesioniști din domeniul juridic independenți care sunt funcționari publici.

¹¹ Pentru mai multe detalii, a se vedea articolul 11 din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor.

¹² Pentru mai multe detalii, a se vedea articolul 12 din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor.

¹³ Pentru lista completă, a se vedea articolul 12 din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor.

¹⁴ Pentru mai multe detalii, a se vedea articolul 15 din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor.

UNITĂȚILE DE INFORMAȚII FINANCIARE

O Unitate de Informații Financiare (FIU) este o autoritate națională sau, în unele cazuri, un organism centralizat împărțit între țări. Aceasta acționează ca o legătură între persoanele obligate din punct de vedere legal să raporteze tranzacțiile sau activitățile suspecte – cum ar fi băncile, furnizorii de servicii de plată, contabilii, avocații, agenții imobiliari și alți profesioniști reglementați – și autoritățile de aplicare a legii sau de urmărire penală. FIU colectează rapoartele privind tranzacțiile neobișnuite sau suspecte, le analizează pentru a identifica posibilele cazuri de ML sau TF și le transmite constatările sale autorităților competente pentru investigații sau măsuri suplimentare.

În temeiul celei de-a șasea Directive privind combaterea spălării banilor, rolul principal al FIU-urilor de a primi, analiza și transmite rapoartele referitoare la tranzacțiile suspecte rămâne neschimbat. Directiva le conferă acestora competențe juridice mai clare, termene-limită mai stricte și instrumente mai puternice pentru accesarea și utilizarea informațiilor. De asemenea, ele pot acum să instruiască băncile, furnizorii de servicii de plată sau alți profesioniști reglementați să monitorizeze îndeaproape un anumit cont sau model de tranzacție și să raporteze rezultatele, alături de o cooperare transfrontalieră consolidată și de noi măsuri de protecție cum ar fi un funcționar pentru drepturile fundamentale.

AVERTISMENTELE CĂTRE ENTITĂȚILE OBLIGATE¹⁵

FIU-urile trebuie să avertizeze entitățile obligate cu privire la informațiile relevante pentru verificarea prealabilă a clienților, inclusiv:

- a) tranzacțiile sau activitățile cu risc ridicat
- b) persoanele fizice cu risc ridicat
- c) zonele geografice cu risc ridicat.

FIU-urile trebuie să le furnizeze anual entităților obligate informații strategice privind tipologiile, indicatorii de risc și tendințele în materie de ML și TF.

FEEDBACKUL DIN PARTEA FIU¹⁶

Directiva le impune **FIU-urilor să le furnizeze entităților obligate¹⁷ feedback anual** în legătură cu rapoartele privind suspiciunile care acoperă calitatea informațiilor, oportunitatea, descrierile suspiciunilor și documentația depusă. Acest feedback nu este menit să acopere fiecare raport depus de entitățile obligate.

FIU-urile sunt, de asemenea, obligate să le transmită feedbackul supraveghetorilor în vederea supravegherii bazate pe riscuri.

Directiva prevede ca FIU-urile să raporteze anual către AMLA în legătură cu feedbackul oferit entităților obligate și să furnizeze statistici privind rapoartele referitoare la tranzacțiile suspecte depuse de diferitele categorii de entități obligate.

Până la 10 iulie 2028, AMLA va emite recomandări privind cele mai bune practici pentru feedback, inclusiv tipul și frecvența acestuia.

CONFIDENȚIALITATEA RAPORTĂRII¹⁸

FIU-urile au obligația de:

- a institui mecanisme de protecție a identității entităților obligate, a angajaților acestora și a persoanelor afiliate care raportează suspiciuni în temeiul articolului 69 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind AML
- a nu prezenta sursa rapoartelor atunci când răspund solicitărilor de informații din partea autorităților competente sau când transmit rezultatele analizelor.

¹⁵ Pentru mai multe detalii, a se vedea articolul 26 din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor.

¹⁶ Pentru mai multe detalii, a se vedea articolul 28 din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor.

¹⁷ Feedbackul trebuie să le fie furnizat entităților obligate individuale sau grupurilor ori categoriilor de entități obligate, luându-se în considerare numărul total de tranzacții suspecte raportate de entitățile obligate.

¹⁸ Pentru mai multe detalii, a se vedea articolul 36 din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor.

SUPRAVEGHEREA PRIVIND COMBATerea SPĂLĂRII BANILOR

COMPETENȚELE ȘI RESURSELE SUPRAVEGHETORILOR NAȚIONALI¹⁹

Directiva le impune statelor membre să asigure **supravegherea eficace a tuturor entităților obligate** și să numească unul sau mai mulți supraveghetori pentru a asigura conformitatea cu [Regulamentul privind AML](#) și cu [Regulamentul privind transferul de fonduri](#).

În cazul în care un stat membru solicită o autorizație specială pentru ca o entitate obligată dintr-o altă țară să își desfășoare activitatea pe teritoriul său în temeiul libertății de a presta servicii, acesta trebuie, de asemenea, să se asigure că activitățile respective sunt supravegheate de supraveghetorii săi naționali – chiar dacă serviciile sunt furnizate de la distanță. Această supraveghere trebuie să-i fie comunicată supraveghetorului din țara în care se află sediul social al entității obligate.

Supraveghetorii trebuie să dispună de resurse financiare, umane și tehnice suficiente pentru a-și îndeplini sarcinile. Personalul lor trebuie să fie calificat în mod adecvat, să acționeze cu integritate și să respecte standardele profesionale, inclusiv confidențialitatea, protecția datelor și gestionarea conflictelor de interese.

În cazul auditorilor, contabililor, consilierilor fiscali și profesioniștilor similari, statele membre le pot permite organismelor de autoreglementare să supravegheze aceste entități obligate, cu condiția ca ele să dețină competențele, resursele și personalul calificat necesare.

În situația în care un stat membru le atribuie supravegherea unei categorii de entități obligate mai multor supraveghetori, acesta trebuie să asigure o supraveghere consecventă și eficientă în întregul sector. Pentru a realiza acest lucru, statul membru trebuie fie să numească un supraveghetor principal, fie să instituie un mecanism de coordonare.

Dacă toate entitățile obligate sunt supravegheate de mai mulți supraveghetori, statul membru trebuie să instituie un mecanism de coordonare care să-i implice pe toți supraveghetorii. Acesta trebuie să includă:

- a) autoritatea publică (în conformitate cu articolul 52 din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor) în cazul în care supravegherea este gestionată de un organism de autoreglementare
- b) un supraveghetor principal, dacă este numit, atunci când o categorie de entități obligate are mai mulți supraveghetori. În cazul în care nu este numit niciun supraveghetor principal, supraveghetorii trebuie să desemneze un reprezentant.

Supraveghetorii naționali sunt obligați să îndeplinească următoarele sarcini:

- a) să disemineze informațiile relevante către entitățile obligate în conformitate cu articolul 39 (cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor)
- b) să decidă în ceea ce privește cazurile în care riscurile specifice sectorului sunt clare și înțelese, făcând nenumerate evaluările individuale documentate ale riscurilor în temeiul articolului 10 din Regulamentul privind AML
- c) să verifice gradul de adecvare și implementarea politicilor, procedurilor și controalelor interne și a alocării resurselor entităților obligate
- d) să evalueze și să monitorizeze riscurile privind ML/TF, precum și riscurile de neimplementare și de evitare a sancțiunilor financiare vizate la care sunt expuse entitățile obligate
- e) să monitorizeze respectarea de către entitățile obligate a obligațiilor lor în legătură cu sancțiunile financiare vizate
- f) să efectueze investigațiile de la distanță, inspecțiile fizice, verificările tematice și alte interviuri sau evaluări necesare în scopul verificării conformității entităților obligate cu Regulamentul privind AML și cu măsurile administrative în temeiul articolului 56 din prezenta directivă
- g) să ia măsurile de supraveghere adecvate pentru a trata încălcările de către entitățile obligate identificate în cursul evaluărilor din cadrul supravegherii și pentru a urmări implementarea acelor măsuri.

Supraveghetorii trebuie să aibă autoritate suficientă pentru a-și îndeplini sarcinile, inclusiv autoritatea de:

¹⁹ Pentru mai multe detalii, a se vedea articolul 37 din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor.

- a) a solicita informații de la entitățile obligate și de la furnizorii de servicii externalizați în vederea verificării conformității în temeiul Regulamentului privind AML și al [Regulamentului privind transferul de fonduri](#)
- b) a aplica măsuri administrative, inclusiv sancțiuni pecuniare, pentru a trata încălcările.

FURNIZAREA DE INFORMAȚII CĂTRE ENTITĂȚILE OBLIGATE²⁰

Supraveghetorii trebuie să le furnizeze informații privind ML și TF entităților obligate pe care le supraveghează. Aceste informații trebuie să includă:

- a) evaluarea riscului la nivelul UE de către CE (în conformitate cu articolul 7) și recomandările aferente
- b) evaluările riscurilor la nivel național sau de sector (în conformitate cu articolul 8)
- c) îndrumările, recomandările și opiniile emise de AMLA în conformitate cu articolele 54 și 55 din Regulamentul AMLA
- d) informațiile privind țările terțe identificate în Capitolul III, Secțiunea 2 din Regulamentul privind AML
- e) îndrumări și rapoarte de la AMLA, alți supraveghetori, autoritățile publice care supraveghează organismele de autoreglementare, FIU, alte autorități competente, organizațiile internaționale sau normalizatori. Acestea includ informații privind metodele de ML/TF relevante pentru un sector, indicatori pentru identificarea tranzacțiilor sau activităților suspecte și îndrumări privind obligațiile legate de sancțiunile financiare vizate.

Supraveghetorii trebuie să desfășoare activități de informare, după caz, pentru a informa entitățile obligate cu privire la obligațiile lor.

Supraveghetorii trebuie să le furnizeze imediat entităților obligate informații cu privire la persoanele sau entitățile desemnate în temeiul sancțiunilor financiare vizate și al sancțiunilor financiare ale ONU.

SUPRAVEGHEREA BAZATĂ PE RISC²¹

În temeiul celei de-a patra Directive privind combaterea spălării banilor, autoritățile competente erau deja obligate să adopte o abordare bazată pe risc în ceea ce privește supravegherea entităților obligate. Acest lucru însemna că supraveghetorii trebuiau să își concentreze resursele asupra domeniilor, sectoarelor sau entităților considerate a prezenta riscuri privind ML/TF mai mari. În același timp, 4AMLD lăsa o mare parte din implementare și metodologie la discreția națională, cu îndrumări limitate privind standardizarea evaluării riscului sau a intensității supravegherii în diferite sectoare sau state membre. Coordonarea transsectorială și utilizarea sistematică a informațiilor furnizate de FIU-uri erau încurajate, dar nu erau pe deplin formalizate.

În schimb, cea **de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor consolidează și formalizează abordarea bazată pe risc**. Supraveghetorii sunt în prezent obligați în mod explicit să identifice, să evalueze și să clasifice riscurile la nivelul tuturor entităților obligate într-un mod sistematic, aplicând măsuri de supraveghere proporționale cu nivelul de risc. Entitățile cu risc mai mare fac obiectul unei examinări mai amănunțite, în timp ce entitățile cu risc mai scăzut pot fi supuse unei supravegheri mai puțin riguroase, fiind introdus **conceptul de intensitate a supravegherii**.

6AMLD subliniază, de asemenea, cooperarea și coordonarea transfrontaliere cu AMLA pentru a asigura aplicarea consecventă a supravegherii bazate pe risc la nivelul UE. În plus, directiva îi încurajează pe supraveghetori să utilizeze datele, informațiile și analizele de la FIU-uri pentru a îmbunătăți evaluările riscurilor și a prioritiza intervențiile într-un mod mai eficient.

Până la 10 iulie 2026, AMLA trebuie să elaboreze și să-i trimită Comisiei proiecte de standarde tehnice de reglementare (RTS). Aceste standarde trebuie:

- să definească etaloanele și metodologia pentru evaluarea și clasificarea profilurilor de risc inerent și rezidual ale entităților obligate
- să specifice cât de des trebuie să fie revizuite aceste profiluri de risc
- să ia în considerare evenimentele majore, schimbările operaționale, natura și dimensiunea întreprinderii.

²⁰ Pentru mai multe detalii, a se vedea articolul 39 din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor.

²¹ Pentru mai multe detalii, a se vedea articolul 40 din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor.

Până la 10 iulie 2028, AMLA trebuie să emită îndrumări pentru supraveghetori cu privire la:

- caracteristicile supravegherii bazate pe risc
- măsurile interne, inclusiv formarea personalului
- măsurile pentru efectuarea supravegherii sensibile la risc.

Supraveghetorii trebuie să ia în considerare nivelul de libertate de acțiune exercitat de entitățile obligate și să analizeze în mod adecvat evaluările riscurilor de bază, precum și caracterul adecvat al politicilor, procedurilor și controalelor lor interne.

Cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor le impune supraveghetorilor să întocmească un raport de activitate anual, cu un rezumat public care să includă:

- a) categoriile și numărul entităților obligate supravegheate
- b) descrierea autorității lor în domeniul supravegherii, a sarcinilor și a mecanismelor de coordonare la care participă
- c) prezentarea generală a activităților de supraveghere.

COLEGIILE DE SUPRAVEGHERE PRIVIND AML/CFT DIN SECTORUL NEFINANCIAR²²

ÎNFIINȚAREA UNOR COLEGII DE SUPRAVEGHERE PRIVIND AML/CFT PENTRU SECTORUL NEFINANCIAR

Conceptul de „colegii de supraveghere privind AML/CFT” este formalizat și extins semnificativ în cadrul 6AMLD. Directiva le impune **supraveghetorilor nefinanciari responsabili pentru întreprinderea-mamă a unui grup de entități obligate din sectorul nefinanciar sau pentru sediul social al unei entități obligate să înființeze colegii de supraveghere privind AML/CFT dedicate** în oricare dintre următoarele cazuri:

- a) atunci când o entitate obligată din sectorul nefinanciar sau un grup are sedii în cel puțin alte două state membre în afară de cel în care își are sediul social
- b) atunci când o entitate dintr-o țară terță (nu o instituție de credit sau financiară) care face obiectul dispozițiilor privind AML/CFT are sedii în cel puțin trei state membre.

Acest lucru **se aplică, de asemenea, în cazul structurilor cu proprietate, administrare sau control al conformității în comun, inclusiv al rețelelor sau parteneriatelor**, în situația în care se aplică dispozițiile la nivel de grup prevăzute în articolul 16 din Regulamentul privind AML.

Membrii permanenți ai unui astfel de colegiu trebuie să fie:

- supraveghetorul nefinanciar responsabil pentru întreprinderea-mamă sau pentru sediul social și
- supraveghetorii nefinanciari responsabili pentru sediile din statele membre gazdă sau pentru supravegherea entității obligate în alte state membre în temeiul articolului 37 alineatul (1) al doilea paragraf (cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor)²³.

IDENTIFICAREA ENTITĂȚILOR OBLIGATE NEFINANCIARE LA NIVEL TRANSFRONTALIER ȘI COORDONAREA ÎNTRE SUPRAVEGHETORI

Supraveghetorii nefinanciari trebuie să identifice:

- a) toate entitățile obligate nefinanciare cu sediul social în statul lor membru care au sedii în alte state membre sau în țări terțe
- b) toate sediile create de aceste entități obligate în alte state membre sau în țări terțe
- c) toate sucursalele sau sediile pe care entitățile obligate nefinanciare din alte state membre sau din țări terțe le-au creat pe teritoriul lor.

În cazul în care entitățile obligate nefinanciare își desfășoară activitatea în alte state membre în temeiul libertății de a presta servicii, supraveghetorul nefinanciar din statul membru de origine îi poate invita pe supraveghetorii din celelalte state membre respective să se alăture colegiului în calitate de observatori.

²² Pentru mai multe detalii, a se vedea articolul 50 din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor.

²³ În cazul în care o entitate obligată operează transfrontalier în temeiul unor regimuri de autorizare specifice și este supravegheată de țara-gazdă, supraveghetorii-gazdă respectivi trebuie, de asemenea, să facă parte din colegiu.

ÎNFIINȚAREA COLEGIILOR DE SUPRAVEGHERE PRIVIND AML/CFT CU PARTICIPAREA UNOR ȚĂRI TERȚE ȘI PROTECȚIA PRIVILEGIULUI LEGAL

Statele membre pot permite crearea de colegii de supraveghere privind AML/CFT atunci când o entitate obligată nefinanciară stabilită în UE are sedii în cel puțin două țări terțe. Supraveghetorii nefinancieri își pot invita omologii din țările terțe respective să înființeze colegiul. Supraveghetorii nefinancieri participanți trebuie să creeze un acord scris care să prezinte condițiile și procedurile pentru cooperare și schimbul de informații.

În cazul în care colegiul de supraveghere privind AML/CFT include auditori, contabili externi, consilieri fiscali, notari, avocați sau alți profesioniști din domeniul juridic independenți sau grupurile acestora, acordul scris trebuie să includă proceduri pentru a împiedica schimbul de informații protejate în temeiul articolului 21 alineatul (2)²⁴ din Regulamentul privind AML, care acoperă privilegiul profesional legal. Această restricție nu se aplică în cazul în care sunt îndeplinite excepțiile de la articolul 21 alineatul (2)²⁵ al doilea paragraf.

FUNCȚIILE ȘI OBIECTIVELE COLEGIILOR DE SUPRAVEGHERE PRIVIND AML/CFT

Colegiile trebuie utilizate pentru schimbul de informații, furnizarea de asistență reciprocă și coordonarea abordării în materie de supraveghere pentru un grup sau o entitate obligată. Aceasta include, dacă este cazul, luarea de măsuri adecvate și echilibrate pentru a trata încălcările grave ale Regulamentului privind AML și ale [Regulamentului privind transferul de fonduri](#) care au loc la nivel de grup sau de entitate sau la nivelul sediilor lor din jurisdicția oricărui supraveghetor care participă în cadrul colegiului.

PARTICIPAREA ÎN COLEGIILE DE SUPRAVEGHERE PRIVIND AML/CFT

AMLA poate participa la ședințele colegiilor de supraveghere privind AML/CFT în calitate de observator și trebuie să contribuie la facilitarea activității acestora.

Supraveghetorii nefinancieri le pot permite omologilor din țările terțe să participe în colegiile de supraveghere privind AML/CFT în calitate de observatori în următoarele situații:

- o entitate dintr-o țară terță care face obiectul dispozițiilor privind AML/CFT are sedii în cel puțin trei state membre sau
- entitățile obligate nefinanciare sau grupurile din UE au sucursale sau filiale în țările terțe respective.

Participarea face obiectul următoarelor condiții:

- a) omologul din țara terță solicită participarea și toți membrii colegiului sunt de acord sau colegiul îl invită pe omolog
- b) sunt respectate normele privind protecția datelor în legătură cu transferurile de date ale UE
- c) omologul dintr-o țară terță semnează acordul scris (a se vedea articolul 50 alineatul (7) din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor) și transmite informațiile relevante privind supravegherea în cadrul colegiului
- d) informațiile transmise sunt protejate de norme privind secretul profesional echivalente cu articolul 67 alineatul (1) din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor și sunt utilizate numai în scopuri de supraveghere.

Supraveghetorul nefinanciar responsabil pentru întreprinderea-mamă a grupului, pentru sediul social sau pentru colegiu trebuie să evalueze dacă aceste condiții sunt îndeplinite înainte de a-i permite omologului din țara terță să se alăture. Acesta trebuie să le trimită evaluarea membrilor permanenți ai colegiului și o poate repeta atunci când este necesar. AMLA poate ajuta la această evaluare.

²⁴ AMLR: articolul 21 alineatul (2): Paragraful 1 nu se aplică în cazul notarilor, avocaților, al altor profesioniști din domeniul juridic independenți, al auditorilor, contabililor externi și consilierilor fiscali, în măsura în care aceste persoane stabilesc poziția juridică a clientului lor sau îndeplinesc sarcina de a apăra sau reprezenta clientul respectiv în cadrul procedurilor judiciare sau în legătură cu acestea, inclusiv prin furnizarea de consultanță privind instituirea sau evitarea unor astfel de proceduri.

²⁵ AMLR: articolul 21 alineatul (2): Primul paragraf nu se aplică în cazul în care entitățile obligate menționate în acesta: (a) participă la spălarea banilor, la infracțiunile principale legate de aceasta sau la finanțarea terorismului; (b) oferă consultanță juridică în scopul spălării banilor, al infracțiunilor principale legate de aceasta sau al finanțării terorismului; sau (c) știu că clientul solicită consultanță juridică în scopul spălării banilor, al infracțiunilor principale legate de aceasta sau al finanțării terorismului; cunoștințele sau scopul pot fi deduse din circumstanțele faptice obiective.

În cazul în care membrii permanenți ai colegiului consideră necesar, aceștia pot invita observatori suplimentari, atâta timp cât dispozițiile privind confidențialitatea sunt respectate. Acești observatori pot include FIU-uri.

În cazul în care membrii colegiului nu sunt de acord cu privire la măsurile pe care trebuie să le ia în ceea ce privește o entitate obligată, aceștia pot solicita asistență din partea AMLA. AMLA trebuie să își exprime opinia în termen de două luni.

STANDARDELE TEHNICE DE REGLEMENTARE ȘI REVIZUIREA PERIODICĂ A COLEGIILOR DE SUPRAVEGHERE PRIVIND AML/CFT

Până la 10 iulie 2026, AMLA trebuie să elaboreze și să trimită către CE RTS care specifică:

- condițiile generale privind modul în care funcționează colegiile de supraveghere privind AML/CFT din sectorul nefinanciar, inclusiv termenele cooperării cu membrii și observatorii permanenți
- modelul pentru acordul scris pe care supraveghetorii nefinanciarilor trebuie să îl semneze în temeiul articolului 50 alineatul (7) din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor
- condițiile pentru participarea supraveghetorilor nefinanciarilor din țări terțe
- măsurile suplimentare necesare în cazul în care grupul include instituții de credit sau financiare.

Până la 10 iulie 2029 și ulterior la fiecare doi ani, AMLA trebuie să emită o opinie cu privire la modul în care funcționează colegiile de supraveghere privind AML/CFT din sectorul nefinanciar. Opinia trebuie să includă:

- o prezentare generală a colegiilor înființate de supraveghetorii nefinanciarilor
- o evaluare a măsurilor luate de colegiile respective și a nivelului de cooperare atins, inclusiv a oricăror dificultăți întâmpinate în funcționarea acestora.

SUPRAVEGHEREA ORGANISMELOR DE AUTOREGLEMENTARE²⁶

Directiva introduce o nouă prevedere importantă pentru sectorul contabilității în ceea ce privește supravegherea organismelor de autoreglementare. **În cazul în care un stat membru îi permite unui organism de autoreglementare să supravegheze auditori, contabili externi, consilieri fiscali, notari sau alți profesioniști din domeniul juridic independenți** (în temeiul articolului 37 alineatul (3) din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor), **statul membru trebuie să se asigure că activitățile acestui organism în îndeplinirea unei astfel de funcții fac obiectul supravegherii de către o autoritate publică**. În conformitate cu normele anterioare, supravegherea unor astfel de organisme de autoreglementare de către o autoritate publică nu era o dispoziție de reglementare și aceasta a fost lăsată la latitudinea fiecărui stat membru.

Autoritatea publică ce supraveghează organismele de autoreglementare trebuie să asigure un **sistem de supraveghere adecvat și eficace pentru acele entități obligate nefinanciare**. Aceasta include:

- verificarea măsurii în care orice organism de autoreglementare (care efectuează sau intenționează să efectueze supravegherea) îndeplinește dispozițiile prevăzute în articolul 37 alineatul (3) din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor
- emiterea de îndrumări privind modul în care trebuie îndeplinite aceste funcții
- asigurarea îndeplinirii în mod adecvat și eficace a funcțiilor de supraveghere
- revizuirea oricăror derogări acordate de organismele de autoreglementare de la dispoziția privind întocmirea unei evaluări a riscului documentate individuale (în conformitate cu articolul 37 alineatul (5) litera (b))
- informarea periodică a organismelor de autoreglementare în legătură cu activitățile sau sarcinile relevante ale AMLA, în special cu privire la evaluările inter pares în temeiul articolului 35 din Regulamentul AMLA.

Această autoritate publică trebuie, de asemenea, să aibă autoritatea necesară pentru a-și îndeplini responsabilitățile. Ea trebuie să aibă cel puțin autoritatea de:

- a solicita orice informații necesare pentru monitorizarea conformității și efectuarea verificărilor
- a instrui un organism de autoreglementare pentru a remedia eșecurile în îndeplinirea sarcinilor sale sau pentru a preveni astfel de eșecuri.

²⁶ Pentru mai multe detalii, a se vedea articolul 52 din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor.

Autoritatea trebuie să ia în considerare orice îndrumări relevante emise de aceasta sau de AMLA atunci când oferă instrucțiuni.

Aceasta trebuie să funcționeze fără influențe nejustificate, iar personalul său trebuie:

- să respecte normele privind secretul profesional echivalente cu cele prevăzute în articolul 67 din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor
- să mențină standarde înalte de confidențialitate, protecție a datelor și integritate și
- să aplice proceduri pentru prevenirea și gestionarea conflictelor de interese.

Pot fi aplicate măsuri sau sancțiuni eficace, echilibrate și disuasive în cazul în care un organism de autoreglementare nu respectă o solicitare, o instrucțiune sau altă măsură luată de autoritatea publică în temeiul paragrafului 2 sau 3 din articolul 52 din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor.

Autoritatea publică ce supraveghează organismele de autoreglementare trebuie să informeze prompt autoritățile responsabile cu investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor, fie direct, fie prin intermediul FIU, cu privire la orice încălcări care fac obiectul sancțiunilor penale pe care le identifică în îndeplinirea sarcinilor sale.

Autoritatea trebuie să publice un raport anual care include:

- a) numărul și tipul încălcărilor identificate de fiecare organism de autoreglementare, împreună cu orice sancțiuni financiare sau măsuri administrative aplicate entităților obligate
- b) numărul de rapoarte referitoare la tranzacțiile suspecte depuse la FIU de către entitățile obligate din cadrul fiecărui organism de autoreglementare fie direct (în temeiul articolului 69 alineatul (1) din Regulamentul privind AML), fie prin intermediul organismului de autoreglementare (în temeiul articolului 70 alineatul (1) din regulamentul respectiv)
- c) numărul și tipul sancțiunilor sau al altor măsuri impuse de fiecare organism de autoreglementare pentru a asigura conformitatea cu Regulamentul privind AML, așa cum se menționează în articolul 55 alineatul (1) din prezenta directivă
- d) numărul și tipul acțiunilor întreprinse de autoritatea publică însăși, inclusiv instrucțiunile emise către organismele de autoreglementare.

Raportul trebuie publicat pe site-ul web al autorității și transmis Comisiei și AMLA.

SANCTIUNILE PECUNIARE ȘI MĂSURILE ADMINISTRATIVE

PREVEDERI GENERALE²⁷

Entitățile obligate pot fi trase la răspundere pentru încălcările Regulamentului privind AML și ale Regulamentului privind transferul de fonduri. Statele membre trebuie să se asigure că supraveghetorii pot aplica sancțiuni care sunt eficace, echilibrate și disuasive. În cazul în care supraveghetorii nu pot impune sancțiuni în mod direct, aceștia pot apela la autoritățile judiciare, cu condiția ca rezultatul să fie echivalent; aceste state membre trebuie să notifice Comisia până la 10 iulie 2027.

Sanctiunile trebuie să fie executorii nu numai împotriva persoanelor juridice, ci și împotriva conducerii superioare sau a altor persoane responsabile. Supraveghetorii trebuie, de asemenea, să informeze organele de urmărire penală atunci când încălcările pot constitui infracțiuni penale.

Sanctiunile pecuniare și măsurile administrative pot fi impuse de:

- a) supraveghetori în mod direct
- b) supraveghetori împreună cu alte autorități
- c) alte autorități care acționează sub responsabilitatea supraveghetorilor
- d) autoritățile judiciare, la solicitarea supraveghetorilor.

²⁷ Pentru mai multe detalii, a se vedea articolul 53 din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor.

Supraveghetorii trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți atunci când stabilesc sancțiunile sau măsurile administrative, inclusiv gravitatea și durata încălcării, repetarea, responsabilitatea, capacitatea financiară, câștigurile sau pierderile, cooperarea și încălcările anterioare.

Persoanele juridice sunt responsabile pentru încălcările Regulamentului privind AML sau ale Regulamentului privind transferul de fonduri comise de personalul de nivel superior care acționează în numele sau în beneficiul lor, inclusiv pentru nerespectarea obligației privind supravegherea subordonaților.

Până la 10 iulie 2026, AMLA trebuie să trimită către CE un proiect de standard tehnic de reglementare (STR) care să acopere indicatorii privind severitatea încălcării, criteriile pentru sancțiuni și metodologia pentru sancțiunile periodice și să emită îndrumări privind valorile sancțiunilor de bază în funcție de tipul încălcării și de categoria entității.

SANCTIUNILE PECUNIARE²⁸

În temeiul directivei, **entitățile obligate trebuie să facă obiectul sancțiunilor pecuniare pentru încălcările grave, repetate sau sistematice, fie intenționate, fie din neglijență**, ale următoarelor prevederi din Regulamentul privind AML:

- a) Capitolul II (Politicele, procedurile și controalele interne)
- b) Capitolul III (Verificarea prealabilă a clienților)
- c) Capitolul V (Obligațiile de raportare)
- d) Articolul 77 (Păstrarea evidențelor).

Sancțiunile pecuniare trebuie, de asemenea, să fie posibile în cazul în care entitățile obligate nu respectă măsurile administrative prevăzute în articolul 56 din prezenta directivă sau comit încălcări care nu sunt grave, repetate sau sistematice.

În cazurile enumerate mai sus (literele a-d), **sancțiunea pecuniară maximă trebuie să fie cel puțin:**

- dublul beneficiului obținut din încălcare (dacă acesta poate fi determinat) sau
- 1.000.000 €, oricare dintre acestea este mai mare.

În timp ce **directiva stabilește pragurile minime pentru sancțiunile pecuniare maxime, statele membre le pot permite autorităților să impună sume mai mari**, cu condiția să fie luată în considerare capacitatea entității de a plăti.

MĂSURILE ADMINISTRATIVE²⁹

Supraveghetorii trebuie să îi poată aplica măsuri administrative unei entități obligate în următoarele cazuri:

- a) **încălcările Regulamentului privind AML** sau ale Regulamentului privind transferul de fonduri, fie în combinație cu sancțiuni pecuniare pentru încălcările grave, repetate și sistematice, fie de sine stătătoare
- b) **deficiențe ale politicilor, procedurilor sau controalelor interne ale entității obligate** care ar putea avea ca rezultat încălcări ale regulamentelor menționate mai sus și în cazul în care măsurile administrative pot contribui la prevenirea sau reducerea acestui risc
- c) atunci când **politicile, procedurile sau controalele interne ale entității nu sunt proporționale** cu riscurile sale privind spălarea banilor, infracțiunile principale aferente sau finanțarea terorismului.

Supraveghetorii trebuie să aibă cel puțin autoritatea de:

- a) a emite recomandări
- b) a le ordona entităților obligate să se conformeze, inclusiv prin luarea de măsuri corective specifice
- c) a emite o declarație publică ce identifică persoana fizică sau juridică și natura încălcării
- d) a-i ordona unei persoane să înceteze abaterea și să nu o mai repete

²⁸ Pentru mai multe detalii, a se vedea articolul 55 din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor.

²⁹ Pentru mai multe detalii, a se vedea articolul 56 din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor.

- e) a restricționa sau limita activitatea, operațiunile sau rețeaua entității obligate sau de a-i solicita să înceteze anumite activități
- f) a suspenda sau retrage autorizația entității, dacă este cazul
- g) a impune modificări ale structurii de guvernanță.

De asemenea, supraveghetorii trebuie să poată utiliza măsurile administrative pentru:

- a) a solicita orice date, documente sau informații necesare pentru a-și îndeplini sarcinile fără întârziere și a impune cerințe privind raportarea suplimentară sau mai frecventă
- b) a-i impune entității obligate să își consolideze politicile, procedurile și controalele interne
- c) a-i impune entității obligate să aplice reguli sau politici specifice pentru clienții, tranzacțiile, activitățile sau canalele de livrare cu risc ridicat
- d) a ordona luarea de măsuri pentru a reduce riscurile privind ML sau TF legate de activitățile sau produsele entității obligate
- e) a-i interzice temporar oricărei persoane responsabile pentru o încălcare sau care are un rol de conducere să dețină funcții de conducere în entitățile obligate.

Măsurile administrative trebuie să includă termene obligatorii pentru implementare, după caz. Supraveghetorii trebuie să urmărească și să evalueze dacă entitatea obligată a aplicat măsurile necesare.

Supraveghetorii pot, de asemenea, să aibă autoritatea de a aplica alte tipuri de măsuri administrative în afară de cele enumerate mai sus.

PUBLICAREA SANCTIUNILOR PECUNIARE, A MĂSURILOR ADMINISTRATIVE ȘI A PLĂȚILOR PRIVIND SANCTIUNILE PERIODICE³⁰

Supraveghetorii trebuie să publice hotărârile privind sancțiunile pecuniare, principalele măsuri administrative (articolul 56 alineatul (2) literele (c)-(g) din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor) și plățile privind sancțiunile periodice pe site-ul lor web. Informațiile publicate trebuie să includă tipul/natura încălcării, identitatea persoanelor responsabile și valorile sancțiunilor (cu excepția cazului în care o investigație este în curs sau se aplică anumite excepții).

Supraveghetorii pot întârzia, anonimiza sau omite publicarea în cazul în care aceasta pune în pericol stabilitatea pieței, investigațiile în curs sau este disproporționată.

Deciziile publicate trebuie să rămână online timp de cinci ani, iar datele cu caracter personal, nu mai mult de cinci ani și numai în măsura în care este necesar.

RAPORTAREA NEREGULILOR ȘI PROTECȚIA RAPORTORILOR DE NEREGULI³¹

Directiva pentru protejarea raportorilor de nereguli se aplică în cazul raportării încălcărilor Regulamentului privind AML și ale Regulamentului privind transferul de fonduri și ale prezentei directive, precum și pentru protecția persoanelor care raportează astfel de încălcări și a persoanelor vizate de rapoartele respective.

Cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor obligă autoritățile de supraveghere să instituie canale de raportare externe și să urmărească rapoartele privind entitățile obligate.

Autoritățile publice care supraveghează organismele de autoreglementare (în temeiul articolului 52 din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor) trebuie să instituie canale de raportare externe și să gestioneze rapoartele de la organismele de autoreglementare respective și de la personalul lor, în cazul în care ele se referă la modul în care acestea își îndeplinesc atribuțiile de supraveghere.

Supraveghetorii nefinanciari trebuie să raporteze anual către AMLA cu privire la numărul și stadiul rapoartelor primite de la raportorii de nereguli, tipurile de nereguli raportate, măsurile luate sau planificate și motivele conducerilor fără a dezvălui identitatea sau detaliile privind persoanele care efectuează raportarea.

³⁰ Pentru mai multe detalii, a se vedea articolul 58 din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor.

³¹ Pentru mai multe detalii, a se vedea articolul 60 din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor.

COOPERAREA ȘI SCHIMBUL DE INFORMAȚII CONFIDENȚIALE

COOPERAREA ÎN CEEA CE PRIVEȘTE AUDITORII³²

Supraveghetorii care sunt responsabili pentru auditori, autoritățile publice care supraveghează organismele de autoreglementare, FIU-urile și autoritățile publice competente pentru supravegherea auditorilor statutari și a firmelor de audit în temeiul articolului 32 din [Directiva privind auditul statutar](#) și al articolului 20 din [Regulamentul privind auditul](#) trebuie să coopereze îndeaproape și să facă schimb de informații relevante pentru funcțiile lor.

Informațiile confidențiale trebuie utilizate exclusiv pentru sarcinile în temeiul prezentei directive sau al legislației UE conexe.

Statele membre pot restricționa o astfel de cooperare în cazul în care aceasta ar interfera cu investigațiile, analizele sau procedurile judiciare în curs.

DISPOZIȚII PRIVIND SECRETUL PROFESIONAL³³

Toate persoanele care lucrează sau care au lucrat pentru supraveghetori, autoritățile publice (inclusiv cele care supraveghează organismele de autoreglementare) și auditorii sau experții care acționează în numele acestora sunt obligați să respecte secretul profesional.

Informațiile confidențiale obținute în cursul exercitării atribuțiilor de supraveghere pot fi prezentate numai sub formă de rezumat sau în mod agregat, cu excepția cazului în care sunt necesare pentru investigații penale sau sunt transmise către FIU-uri.

Directiva permite schimbul de astfel de informații între supraveghetori, inclusiv AMLA, FIU-urile, autoritățile competente, inclusiv organismele de autoreglementare și supraveghetorii financiari, cu condiția ca acestea să fie utilizate strict pentru îndeplinirea responsabilităților lor în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului sau a responsabilităților de reglementare conexe, inclusiv în cadrul procedurilor judiciare.

SCHIMBUL DE INFORMAȚII ÎNTRE SUPRAVEGHETORI ȘI CU ALTE AUTORITĂȚI³⁴

Cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor consolidează și oficializează prevederile referitoare la cooperarea transfrontalieră în materie de supraveghere și la schimbul de informații. Aceasta le impune statelor membre să autorizeze schimbul de informații dintre:

- a) supraveghetori și autoritățile publice care supraveghează organismele de autoreglementare, indiferent dacă sunt situate în aceleași state membre sau în state membre diferite
- b) supraveghetori și autoritățile de pe piața financiară în legătură cu atribuțiile lor de supraveghere aferente
- c) supraveghetorii responsabili pentru auditori și, după caz, autoritățile publice care supraveghează organismele de autoreglementare și autoritățile responsabile pentru auditorii statutari și firmele de audit așa cum sunt definite în [Directiva privind auditul statutar](#) și în [Regulamentul privind auditul](#), inclusiv pentru cooperarea transfrontalieră.

Obligațiile privind secretul profesional prevăzute în articolul 67 alineatele (1) și (3) nu împiedică aceste schimburi. Cu toate acestea, informațiile confidențiale transmise pot fi utilizate numai pentru atribuțiile oficiale ale autorităților sau în cadrul procedurilor administrative/judiciare legate direct de aceste atribuții și trebuie întotdeauna să facă obiectul unor măsuri de protecție în materie de confidențialitate echivalente.

DECLINAREA RESPONSABILITĂȚII: Accountancy Europe depune toate eforturile pentru a se asigura, dar nu poate garanta, că informațiile din această publicație sunt corecte și nu ne putem asuma nicio răspundere în raport cu acestea. Încurajăm diseminarea acestei publicații, dacă suntem menționați ca sursă a materialului și există un hyperlink care face trimitere la conținutul nostru original. Dacă doriți să reproduceți sau să traduceți această publicație, vă rugăm să ne trimiteți o cerere la news@accountancyeurope.eu.

³² Pentru mai multe detalii, a se vedea articolul 65 din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor.

³³ Pentru mai multe detalii, a se vedea articolul 67 din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor.

³⁴ Pentru mai multe detalii, a se vedea articolul 68 din cea de-a șasea Directivă privind combaterea spălării banilor.

Rue de la Loi 62 (temporar), Brussels,1040, Belgium

accountancyeurope.eu

+32(0)2 893 33 60

[Accountancy Europe](https://www.linkedin.com/company/accountancyeurope)

accountancyeurope.bsky.social

DESPRE ACCOUNTANCY EUROPE

Accountancy Europe reunește 49 de organizații profesionale din 35 de țări care reprezintă aproape 1 milion de profesioniști contabili, auditori și consilieri. Accountancy Europe transpune experiența sa zilnică în contribuții la dezbaterile de politică publică din Europa și dincolo de granițele acesteia.

Accountancy Europe este în Registrul pentru Transparență al UE (Nr. 4713568401-18).